

สรวรรณ กะตารัตน์ 2551: ปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาที่ตัวแทนอยู่ในอาชีพประกันชีวิต
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สุปรียา ควระเคชะคุปต์, Ph.D. 110 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาลักษณะและโครงสร้างการทำงานและปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาการทำงาน
ของตัวแทนประกันชีวิต ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลปฐมภูมิเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์
2551 สุ่มตัวอย่างแบบไม่เจาะจงจากตัวแทนประกันชีวิตทั่วประเทศซึ่งได้ผ่านการสอบคัดเลือกและมี
ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพตัวแทนประกันชีวิตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ
ประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ของบริษัทประกันภัยจำนวน 1 บริษัทเป็นกรณีศึกษา ข้อมูลที่ใช้มี
จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยแบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ

ตัวแทนประกันชีวิตต้องบรรลุนิติภาวะ ไม่เป็นคนวิกลจริต ไม่ต้องโทษจำคุก ไม่เคยเป็นบุคคล
ล้มละลาย ไม่จำกัดอายุหรือเพศ ผ่านการสอบคัดเลือกและมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพตัวแทนประกัน
ชีวิตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ไม่กำหนดวุฒิ
การศึกษา ผู้พิจารณาสามารถเป็นตัวแทนประกันชีวิตได้ การเลื่อนตำแหน่งต้องเป็นไปตามเงื่อนไข
ข้อกำหนดของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิตจะมีรายได้จากเงินค่าส่วนแบ่ง จากยอดผลงานตนเองและค่า
ส่วนแบ่งเป็นร้อยละจากทีมงานภายใต้สังกัด รวมถึงสวัสดิการจากบริษัทตามแต่ละตำแหน่ง

ผลการประมาณค่าจากแบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาการทำงาน
ของตัวแทนประกันชีวิต ได้แก่รายได้ได้จากอาชีพตัวแทนประกันชีวิต จำนวนกรมธรรม์ที่บริษัทอนุมัติ
จำนวนเงินเอาประกันกรมธรรม์ใหม่ที่บริษัทอนุมัติ เพศ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ช่วงอายุตั้งแต่
20-30 ปี ช่วงอายุตั้งแต่ 41-60 ปี ขึ้นไป และประกอบอาชีพตัวแทนประกันชีวิตเป็นอาชีพหลัก

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการทำงานระยะยาวของตัวแทนประกันชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่าง
ประสบปัญหาจากการหาลูกค้ามากที่สุดเนื่องจากการแข่งขันในธุรกิจประกันชีวิตสูง วิธีแก้ปัญหาคือ
ต้องฝึกอบรมและพัฒนาวิธีการในการนำเสนอกรมธรรม์ให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าแต่
ละประเภทให้มากที่สุด